

tr. ř., jakoby šlo o trestný čin zcela samostatný. Jen tak možno předejít případnému, zásadám trestního zákona naprosto se přičicímú výsledku, jaký nastal i v projednávaném případě. Vejde-li později prvý odsuzující rozsudek v moc práva, pokud se týče, zůstane-li obžalovaný i po rozhodnutí o opravném prostředku proti němu k trestu odsouzen, bude mu hledati odpomoc proti přemíře obojím potrestáním přivoděné pořadem Šu 410 tr. ř. (Stejně Herrnritt: Ku praxi Šu 265 tr. ř. z roku 1873, Právnik str. 169 násl. ex 1925.). Bylo proto ve smyslu §§ú 33, 479 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2141.

Nemůže-li býti obžalovanému obžaloba v tuzemsku doručena, jest postupovati podle Šu 421 tr. ř., nikoliv provésti doručení obžaloby cizozemskou právní pomocí.

(Rozh. ze dne 16. října 1925, Zm I 647/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Dožádáním vyšetřujícího soudce v Hradci Králové ze dne 2. března 1925 na úřední soud v Löwenbergu v Prusku o doručení obžalovacího spisu státního zastupitelství v Hradci Králové Rudolfu M-ovi pro zločin podvodu podle §§ú 197, 200, 203 tr. zák. porušen byl zákon v ustanovení Šu 421 tr. ř. a zákon ze dne 23. července 1919, čís. 449 sb. z. a n. Usnesení vrchního zemského soudu v Praze ze dne 10. dubna 1925, kterým byla obžaloba připuštěna, i rozsudek krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. června 1925, se zrušují a soudu tomu se ukládá, by dále podle předpisu Šu 421 tr. ř. jednal. Odvolání Rudolfa M-a proti uvedenému rozsudku stává se bezpředmětným.

Důvody:

Proti čsl. příslušníku Rudolfu M-ovi, rolníku v M. v Prusku, podána byla po trestním vyhledávání u krajského soudu v Hradci Králové státním zastupitelstvím obžaloba ze dne 24. února 1925 pro zločin podvodu podle Šu 197, 200, 203 tr. zák. Obžaloba nemohla býti obviněnému v tuzemsku doručena, jelikož bydlí v M. v Prusku. Přípisem vyšetřujícího soudce v Hradci Králové ze dne 2. března 1925 byl úřední soud v Löwenbergu v Prusku dožádán o doručení obžaloby, kteréž doručení dne 21. března 1925 provedl. Obviněný podal na to proti obžalobě u okresního soudu v Hradci Králové námitky, které byly postoupeny krajskému soudu tamtéž a předloženy vrchnímu zemskému soudu v Praze. Ten usnesením ze dne 10. dubna 1925 obžalobu připustil, načež krajský soud v Hradci Králové ustanovil hlavní přelíčení na den 17. června 1925 a předvolal k němu obviněného úředním soudem v Löwenbergu. K hlavnímu přelíčení obžalovaný se nedostavil, načež přelíčení konáno dne 17. června 1925 podle Šu 427 tr. ř. v jeho nepřítomnosti a vyneseno odsuzu-

jší rozsudek ze dne 17. června 1925, který byl obžalovanému úředním soudem v Löwenbergu doručen dne 8. července 1925. Proti tomu rozsudku ohlásil Rudolf M. dne 14. července 1925 telefonicky odvolání, které dne 17. července 1925 provedl; v něm napadá rozsudek z důvodů věcných zároveň tvrdě, že se k přelíčení nemohl dostavit, jelikož byl nemocen. Vrchní soud zemský v Praze o odvolání dosud nerozhodl. Postup a rozhodování nižších stolic se nesrovnává se zákonem. Jakmile obžaloba nemohla obžalovanému býti v tuzemsku doručena, bylo se krajskému soudu v Hradci Králové zachováti podle předpisu §u 421 tr. ř., nikoliv však doručení spisu obžalovacího provésti cizozemskou právní pomocí. S tímto porušením zákona související další postup krajského soudu v Hradci Králové a vrchního zemského soudu v Praze jest proto zmatečným. Bylo proto podle §§ů 33 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2142.

Vádou (hádkou) ve smyslu §u 284 tr. zák. jest i odmluva, přičící se vůli vrchnosti, tudíž již pouhá skutečnost, že pachatel proti výzvě strážě k rozchodu činí námítky.

By se mohlo mluvíti o námítkách proti výzvě k rozchodu, nestačí, že závadný výrok byl pronesen časově p o oné výzvě, nýbrž vyžaduje se jednak po objektivní stránce, by byl vyvolán výzvou k rozchodu (by pachatel svým výrokem odpíral této výzvě), jednak v subjektivním směru, by jím pachatel zamýšlel odpírati rozkazu vrchnosti.

(Rozh. ze dne 17. října 1925, Zm I 482/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. května 1925, pokud jím byla obžalovaná podle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostěna z obžaloby pro přečin shluknutí podle §u 284 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu prvé stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost právem uplatňuje proti osvobozující části rozsudku (co do přečinu podle §u 284 tr. zák.) důvod zmatku čís. 9 a) §u 281 tr. ř. Nálezací soud sprostil obžalovanou z obžaloby pro přečin proti veřejným zřízením a opatřením podle §u 284 tr. zák. s odůvodněním, že slova, která pronesla k četníkům, když tito znovu vybídli shluknuvší se lid k rozchodu »hanba vám« neb »hanba jim, máme hlad, dejte nám chleba,« nenaplnují objektivní skutkové podstaty přečinu podle §u 284 tr. zák., dání se do vady a hádky se stráží, protože prý obžalovaná s četnictvem vůbec nemluvila, tím méně se s ním do vady a hádky dala, a shledal ve výroku obžalované, platícím četníkům, když konali službu — pro urážlivý jeho obsah pouze skutkovou podstatu přestupku §u 312 tr. zák., nikoliv také souběžného s ním přečinu podle §u 284 tr.